स्यात् साहसं त्वन्वयवत् प्रसभं कर्म्म यत् कृतं ।
निरन्वयं भवेत् स्तेयं हृत्वापव्ययते च यत् ॥ ३३२ ॥
यस्त्वेतान्युपकृष्टानि द्रव्याणि स्तेनयेन्नरः ।
तमार्द्यं दण्डयेद्राजा यश्चाग्निं चोरयेद्गृहात् ॥ ३३३ ॥
येन येन यथाङ्गेन स्तेनो नृषु विचेष्टते ।
तत् तदेव हरेत् तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥ ३३४ ॥
पिताचार्य्यः सुहृन्माता भार्य्या पुत्रः पुरोहितः ।
नादण्ड्यो नाम राज्ञोऽस्ति यः स्वधर्म्मे न तिष्ठति ॥ ३३५ ॥
कार्षापणं भवेद्दंड्यो यत्रान्यः प्राकृतो जनः ।
तत्र राज्ञा भवेद्दंड्यः सहस्रमिति धारणा ॥ ३३६ ॥
अष्टापाद्यं तु शूद्रस्य स्तेये भवति किल्विषं ।
षोडशैव तु वैश्यस्य द्वात्रिंशत् क्षत्रियस्य च ॥ ३३७ ॥
ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिः पूर्णं वापि शतं भवेत् ।
द्विगुणा वा चतुःषष्टिस्तद्दोषगुणविद्धि सः ॥ ३३८ ॥
वानस्पत्यं मूलफलं दार्वग्न्यर्थं तथैव च ।
तृणं च गोभ्यो ग्रासार्थमस्तेयं मनुरब्रवीत् ॥ ३३९ ॥
योऽदत्तादायिनो हस्ताल्लिप्सेत ब्राह्मणो धनं ।
याजनाध्यापनेनापि यथा स्तेनस्तथैव सः ॥ ३४० ॥